

Aleg. 69.

Sprawozdanie

komisyi petycyjnej o petycyi Wydziału powiatowego w Żywcu o zwrot z funduszu krajowego kwoty 1.052 zł. 48 ct. za ubogich chorych, leczonych w powiatowym szpitalu imienia Cesarza Franciszka Józefa I. za czas od 18. sierpnia 1888 do 1. maja 1889.

Wysoki Sejmie!

Rada powiatowa w Żywcu przyprowadziła do skutku, po kilkunastoletnich wytrwałych zabiegach, założenie szpitala powszechnego w Żywcu jako zakładu powiatowego. Wymagało to naturalnie znacznych ofiar ze strony powiatu, gdyż nie licząc ceny kupna gruntu pod budynki i na ogród, tudzież wzorowego urządzenia wewnętrznego szpitala na 30 łózek, sam koszt wzniesienia budynku na ten cel, wyniósł przeszło 30.000 zł. Nadto zobowiązała się Rada powiatowa, działając imieniem powiatu, w należytej formie sporządzonym aktem fundacyjnym nie tylko do utrzymania zabudowań szpitalnych w dobrym stanie, rozszerzania ich w miarę potrzeby na żądanie Wydziału krajowego, zaopatrywania zakładu w sprzęty i utensylia, ale także i do wstawiania corocznie w budżet powiatowy kwoty, potrzebnej na utrzymanie szpitala.

Budynki szpitalne wykończone zostały już w roku 1887, i natychmiast zabrał się też Wydział powiatowy z uznania godną energią do zakupu sprzętów i przyborów, potrzebnych do wewnętrznego urządzenia zakładu, a to stosownie do wskazówek, udzielonych mu ze strony Wydziału krajowego. Pod dniem 18. listopada 1887 l. 204 zawiadomił też Wydział powiatowy w Żywcu Wydział krajowy, iż uczynił zadość wszystkim warunkom, od których zależało przedłożenie Wysokiemu Sejmowi wniosku o przyznanie projektowanemu zakładowi charakteru szpitala powszechnego i publicznego.

Na tej podstawie wniósł Wydział krajowy odpowiednie przedłożenie do Wysokiego Sejmu i uchwałą z 10. stycznia 1888 Wysoka Izba upoważniła Wydział krajowy do uznania szpitala powiatowego w Żywcu za szpital powszechny i publiczny z pewnemi zastrzeżeniami, do których Wydział powiatowy najściślej się zastosował.

Dnia 13. lutego 1888 l. 237 przedłożył Wydział powiatowy w Żywcu c. k. Namiestnictwa, jako najwyższej władzy fundacyjnej, akt fundacyi szpitala powszechnego do zatwierdzenia.

Dnia 7. maja 1888 odbyła się ze strony c. k. Rządu wydelegowana komisya lekarsko-techniczna dla sprawdzenia stanu urządzenia szpitala, a gdy sprawozdanie tej komisji stwierdziło w najpochlebniejszy sposób, iż urządzenie odpowiada celowi, c. k. Namiestnictwo zezwoliło reskryptem z 22. lipca 1888 l. 42.361 na otwarcie szpitala do publicznego użytku.

Na pamiątkę 40-letniego jubileuszu rządów Najjaśniejszego Pana zakład ten nosi nazwę szpitala Cesarza Franciszka Józefa I., a w dniu urodzin Monarchy, dnia 18. sierpnia 1888 odbyło się uroczyste poświęcenie i otwarcie tego dobroczynnego zakładu w obecności delegata Wydziału krajowego. I odtąd też rozpoczęło się przyjmowanie chorych.

Ogłoszenie c. k. Namiestnictwa względem uznania szpitala powiatowego w Żywcu imienia Cesarza Franciszka Józefa I. za powszechny i publiczny nastąpiło jednak dopiero 30. kwietnia 1889 do l. 28.623 z oznaczeniem terminu od 1. maja b. r. jako czasu, odkąd zakładowi temu przysługują prawa pobierania taksy szpitalnej od leżonych chorych w myśl postanowień ustawy krajowej z 12. grudnia 1869 (nr. 8 Dz. ust. i rozp. kraj. z r. 1870), tudzież zwrotu kosztów leczenia ubogich chorych z funduszu krajowego w myśl ustawy z 6. stycznia 1875 (nr. 7 Dz. ust. i rozp. kraj.).

Według dołączonych do petycji wywodów przynależności i stanu majątkowego, tudzież świadectw ubóstwa, leczono w tymże szpitalu od chwili jego otwarcia w sierpniu 1888 do 1. maja 1889 ogółem 55 chorych ubogich, nie mogących opłacić kosztów leczenia, co dla zakładu spowodowało wydatek w kwocie 1.052 zł. 48 ct.

Gdy zaś formalnie biorąc, dopiero od 1. maja 1889 przysługuje szpitalowi powiatowemu w Żywcu prawo do zwrotu kosztów leczenia ubogich chorych z funduszu krajowego, przeto cały ciężar leczenia owych 55 ubogich chorych od chwili faktycznego otwarcia szpitala, aż do załatwienia aktu fundacyjnego przez c. k. Namiestnictwo, obciążałoby fundusz powiatowy w Żywcu.

Zważywszy jednak, że opóźnienie w załatwieniu formalności, od których zależało przyznanie szpitalowi powiatowemu w Żywcu praw szpitala powszechnego i publicznego nie wynikło z winy powiatu;

zważywszy, iż doniosłego znaczenia względy przedmiotowe, które spowodowały Wysoki Sejm do całkowitego przyjęcia kosztów leczenia ubogich chorych na kraj w pełnej mierze znalazły uwzględnienie w usługach, jakie oddawał szpital żywiecki tamtejszej okolicy przed formalnem ogłoszeniem go za powszechny i publiczny przez c. k. Namiestnictwo;

zważywszy, iż spiesniejsze oddanie tego zakładu do użytku publicznego dokonane na podstawie upoważnienia c. k. Namiestnictwa i przy współdziałaniu delegata Wydziału krajowego, świadczy tylko zaszczytnie o gorliwości i sprężystości Wydziału powiatowego w Żywcu, iż nie oglądając się na ofiary pieniężne, jakie to dla powiatu pociągnąć może, gotowy zakład oddał do użytku publicznego przed załatwieniem aktu fundacyjnego przez właściwe władze;

zważywszy, że postanowienie otwarcia zakładu w dniu urodzin Najjaśniejszego Pana w roku jubileuszu 40-letnich Jego Najmiłościwszych rządów poczytywać należy Wydziałowi powiatowemu w Żywcu za akt lojalności, godny najgłębszego uznania, płynący z uczuć, które cały kraj podziela;

zważywszy, iż ze wszystkich wyluszczonej powyżej względów formalnych i przedmiotowych, nie byłoby rzeczą słuszną obciążyć powiat żywiecki kosztami leczenia ubogich chorych w okresie czasu, jaki upłynął od chwili faktycznego otwarcia zakładu do ogłoszenia go przez c. k. Namiestnictwo za powszechny i publiczny —

Komisya petycyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„I. Załatwiając przychylnie prośbę Wydziału powiatowego w Żywcu, wyrażoną w petycji l. S. 215/1889, Sejm przyjmuje na fundusz krajowy koszta leczenia ubogich chorych w tamtejszym szpitalu powiatowym imienia Cesarza Franciszka Józefa I. za czas od chwili faktycznego otwarcia tegoż zakładu do 1. maja 1889.“

„II. W budżet krajowy na rok 1890 ma być w tym celu w rubr. III. wstawiona kwota 1.052 zł. 48 ct.“

Lwów, dnia 19. października 1889.

Zastępca przewodniczącego:

Mazaraki, w. r.

Sprawozdawca:

T. Merunowicz, w. r.

